

nødvendige initiativer med henblik på at sikre fjernvarmeforbrugernes forsynings sikkerhed samt sikkerhed mod overvæltning af produktionsomkostninger, som ikke kan henføres til varmeproduktion.«

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Venstres, Det Konservative Folkepartis, Socialistisk Folkepartis, Centrum-Demokraternes og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal inden for flertallet (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) hilser med stor tilfredshed, at det konstruktive samarbejde fra energireformen af 3. marts 1999 fortsætter i reformopfølgningen af 22. marts 2000, der er udmøntet i lovforslagene nr. L 155, L 239, L 240, L 241 og L 275 samt opfølgningen af biomasseaftalen og det grønne energimarked.

For en ordens skyld skal mindretallet dog tage forbehold for afsnittet »Sikring af varmepriser«, hvor der efter mindretallets mening fejlagtigt er anvendt ordet »skal« i stedet for »kan«.

Det samlede resultat af reformopfølgningen er særdeles tilfredsstillende set i lyset af de mange forskelligartede hensyn, lovforslagene skal ses i forbindelse med. Ligeledes vejer det tungt i mindretallets strategiske overvejelser, at alle de gamle partier er enige om nogle markedsorienterede principper.

Ligesom der i liberaliseringen af elforsyningen er givet miljø- og energiministeren mange bemyndigelser for i samarbejde med forligspartierne at smidiggøre gennemførelsen, er der i udmøntningen af reformopfølgningen ligeledes givet mange bemyndigelser, for at ministeren sammen med forligspartierne skal sikre, at de fælles hensigter i forliget kan gennemføres så hensigtsmæssigt som muligt.

Med lovforslag nr. L 240 er der i det små taget hul på en åbning af varmemarkedet, når varme produceret på basis af vedvarende energikilder og spildvarme under givne forhold kan udløse ret til fortjeneste på varmesalg og give fortrinstillig til varmenettet.

Varmeforsyningen fortsætter i øvrigt under »hvile i sig selv-princippet«. Under hensyn til mangelen på et egentligt marked finder mindretallet, at fornuftig indtægtsrammeregulering og bench-marking vil være med til at sikre varme forbrugerne del i den effektivisering, som et egentligt marked ville have givet.

Varmeforsyningsloven gælder kollektive varmforsyningsanlæg, hvor Energitilsynet er udpeget til at være forbrugernes garant for, at gældende lov overholdes. Lovens ordlyd »uden retskendelse mod behørig legitimation« tages derfor til efterretning.

Et andet mindretal inden for flertallet (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) bemærker, at SF's formål med at gå ind i forhandlingerne om gennemførelse af EU's gasdirektiv og ændringer af varmforsyningsloven var at sikre overordnede samfunds- og miljøhensyn samt forbrugerbeskyttelse. Der er meget store samfundsmæssige interesser knyttet til naturgasforsyningen, og det er derfor vitalt for det danske samfund at undgå, at kommercielle interesser overtager naturgasforsyningen.

SF er tilfreds med at have medvirket til at sikre, at naturgasnet og naturgaslagre forbliver i offentligt eje med denne aftale, dvs. hos staten og kommunerne. Det betyder, at naturgassen ikke kan privatiseres.

SF er også tilfreds med, at markedsåbningen kun får det omfang, som Danmark er nødt til som følge af EU's gasdirektiv, altså et minimum. Forligspartierne har aftalt, at markedsåbningen skal drøftes igen i 2003, men parterne har kun pligt til en drøftelse. SF er altså ikke bundet til en større markedsåbning.

SF er også tilfreds med at have medvirket til at sikre, at der ikke indføres konkurrence i varmforsyningen, og at fjernvarmenettet ikke kan sælges. Desuden bliver vedvarende energi fremmet i forbindelse med fjernvarmforsyningen. Det samme gælder forsknings- og udviklingsaktiviteter inden for energieffektivisering og energibesparelser.

SF lægger vægt på, at partierne har aftalt at fortsætte forhandlingerne, så der kan findes en samlet løsning for at forbedre forholdene for de decentrale kraftvarmeværker med henblik på at nedsætte de urimeligt høje varmepriser.

Et tredje mindretal inden for flertallet (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) bemærker, at Centrum-Demokraterne ikke var deltager i det samlede forlig om energireformen af 3. marts 1999, da CD ikke kunne stemme for den del af forliget, der lægger loft over elværkernes CO₂-udledning. CD udtrykker imidlertid sin tilfredshed med deltagelsen i og samarbejdet om den efterfølgende reformopfølgningens aftale af 22. marts 2000.